

טיב הקהילה

ב"ד

ואתהנן-נחמו
י"א אב תשפ"ו

המסע לפרויקט ירושלים

זמן הדלקת הנרות ומצ"ש

הרה"נ	7:06
מוצ"ש"ק	8:21
ר"ת	8:58

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סו"ת א' 8:25	סו"ת א' 9:52
סו"ת ב' 9:15	סו"ת ב' 10:25

גליון מס':

845

יו"ל ע"י קהילת שבת בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ
רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

מאז לעדקים מהר חורב שהיא בחינת אור השבת, כיון שהוא היה העניו מכל האדם אשר על פני האדמה, והוא הממשיך זה האור לכל אחד מישראל כערך הענוה הטבועה בו.

ושפיר יובן לדברינו למה נאמרה זכירה זו אחר שכבר נאמרה במקראות הקודמים לה (פסוקים יב - יד) מהותה של מצות השבת. דהנה יש לך להקשות שאם זכירה זו היא סיבה למצות השבת היה לו להקדים הזכירה מקודם, שהרי דיברה תורה בלשון בני אדם, ומדרכי בני אדם הוא שאם אחד מבקש תמורה למי שהטיב עמו, הוא מזכיר מקודם הטובה ואחר כך מבקש תמורה, ולמה אם כן עשתה התורה בהיפך והזכירה את הטובה רק אחר שבקשה תמורה?

אולם לדברינו יש לומר שלא נאמרה זכירה זו רק לסיבת חובת המעשה, שאם כן אין זו סיבה רק למצות השבת כי אם לכלל המצוות, וכפירושו של רש"י, ובהכרח שרצתה התורה גם לרמז מה יעשה אדם ויזכה לחוש בקדושת השבת, וכיון שאין זה תלוי לעצם חיובו במצות השבת הקדימה התורה פרטי החיוב המוטלים ממילא על האדם, ורק לאחר מכן גילתה לנו שמצות השבת ניתנה לנו כדי להטיב עמנו, כי קדושת השבת הוא תענוג רוחני ורצה הקב"ה לענג בה את ישראל, אולם כיון שתענוג זה בעוהה תליא מיעצת אותנו התורה לזכור את העבר שלנו איך שהוציא אותנו מארץ מצרים, ואלמלא זאת עדיין היינו במצרים, וכיון שמתוך כך נוכל להכשיר את עצמינו לחוש בקדושת השבת, 'על כן צוה ה' אלקיך לעשות את יום השבת', בידעו שיש לך אמצעי להשיג קדושתה ולהתענג מטובה.

גם עצם שמירת השבת יכולה להביא את האדם לידי הכנעה וענוה, שהרי השביתה בשבת להעיר היא באה שהכל תלוי בידי שמים, הוא זה שברא כל העולמות והשלים את המלאכה בששת ימי המעשה, וכבעבר כן בהוה הוא זה המנהל את העולם והינו עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות. וכדי להחזיר אמונה זו שובתים אנו ממעשי ידינו ומגלים בכך שאין הצלחתנו תלויה במעשי ידינו כי אם בברכת ה', וגם בששת ימי המעשה הוא זה שמפעיל ידינו כשברצונו לסבב לנו פרנסתנו על ידם.

הבנה זו אכן מעוררת את האדם לענוה והכנעה, מאחר שידע שהכל תלוי רק בכה הבורא ומבלעדי הבורא אין באדם שום כח ויכולת.

קדושת השבת בעצמה רליא

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך ה' אלקיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוה ה' אלקיך לעשות את יום השבת: (ה, טו)

ופירש"י: וזכרת כי עבד היית וגו' - על מנת כן פדאך, שתהיה לו עבד ותשמור מצותיו.

...

הנה מלשון הכתוב נראה שעובדא זו שהיינו עבדים במצרים, וגאל הקב"ה אותנו משם, היא סיבה נכונה לצוות אותנו במצות השבת. שהרי אחר ציווי הזכירה נאמר 'על כן צוה וגו' לעשות את יום השבת', והרי זה כאומר דוקא מצות שבת מוטל עליך לקבל בעקבות זכירה זו. אולם מדברי רש"י אנו רואים שלא נחיא ליה לפרש הכי, ומפרש שעל ידי זכירה זו נבין כי בצדק מטיל עלינו בוראינו את עול כל המצוות, ועל אף שאין דבריו תואמים עם פירוש הכתוב כמשמעו, בכל זאת מובן לכל שאמרי יושר יצאו מקולמוסו, כי אין שום טעם לחלק בין מצות שבת לשאר המצוות שבתורה, וכשם שזכירה זו מחייבת אותנו בשמירת השבת כך היא מחייבת אותנו גם בשאר המצוות.

אמנם כלל הוא שאין מקרא יוצא מידי פשוטו, ואחר שהתורה הזכירה זכירה זו דוקא אצל מצות השבת, בהכרח רצתה להודיענו שיש איזה קשר בין זכירה זו לבין מצות השבת.

ובדרך המוסר יש לומר, שרצתה התורה לגלות אותנו שהרגשת קדושת השבת תלויה במידת הענוה וההכנעה, ולכן הזכירה התורה זכירת יציאת מצרים דוקא אצל מצות השבת כי זכירה זו היא המכשירה את האדם לענוה והכנעה, כי היא המגלה לו שאינו כלל בר יכולת, והינו כחומר ביד היוצר, וכפי שהמציאות הוכיח, כי בעבר היה עבד שפל וכבהמה התלויה ברצון בעליה, וכלל לא היה ביכולתו להוציא ממסגר נפשו, ורק אחר שעלה ברצונו של הקב"ה לחלצו מן המיצר זכה בכך, ומציאות זו לא השתנתה גם בהוה וגם אינה עתידה להשתנות בעתיד, כי הקב"ה הוא אדון הכל בעבר ובהוה ובעתיד, וכשהאדם מכיר בכך מתמלא כל כולו בענוה ובהכנעה, ושפיר ראוי לקדושת השבת.

ואכן איתא מהאריז"ל (עיין פרי עץ חיים ש' השבת פח) שבשבת קודש באים משה ואלף נשמתין להחזיר לבני ישראל את עדים מהר חורב, הרי לך שאור השבת תלויה במידתו של משה היא הענוה, ולכן זכה משה

טיב המערכת

כי תוליד בנים

אדם אחד הלך לרופא מכיוון שלא חש בטוב, הרופא ראה מה שראה, בדק מה שדבק, והגיע למסקנא כי חיידיק מסתובב בגופו של האדם ולכן רשם לו לקחת תרופת אנטיביוטיקה חזקה, אך במקביל הורה לו הרופא לקחת גם כדורי ויטמינים ופרוביוטיקה, התפלא האיש: לשם מה צריך הוא את הוויטמינים? הסביר לו הרופא כי מכיוון שהחיידיק חזק ומסוכן, הוא נותן לו אנטיביוטיקה מאוד חזקה, אבל היא כל כך חזקה עד שהיא משפיעה גם על הגוף עצמו ומחלישה אותו, ולכן, כדי לחזק את מערכות הגוף עליו לחזקו בוויטמינים.

השבת אנו קוראים את הקריאה שקראנו זה עתה ביום המר ט' באב, 'כי תוליד בנים', ותמצית הקריאה היא אוהרה לישראל שאם לא יעשו רצונו של מקום וימרדו בו תבוא עליהם רעה גדולה, ומכיון ש'דור שבת המקדש לא נבנה בימיו - כאילו נחרב בימיו, ראוייה קריאה זו להיקרא ביום מר זה, אבל מכיון שכבר עברנו את 'בין המצרים', וכבר ניצבים אנחנו ב'שבת נחמו', נתבונן נא בפסוקים אלו המלמדים אותנו דבר נפלא: אמנם פרשה זו אמורה להזהיר אותנו, אבל בפועל רק חלק קטן - כרבע מהפסוקים הם דברי תוכחה, וכל השאר הם דברי חיזוק ועידוד לתשובה, והלא דבר הוא!

התורה הקדושה מלמדת אותנו כאן מה היא הדרך הנכונה להוכיח, והיטיב להגדיר זאת הרה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א שאמר כי על כל כף של מוסר וזקוקים לדלי מלא בדברי התחזקות, כי דברי מוסר ותוכחה אמנם נחוצים וצריכים להיאמר, והם ממש כמו אנטיביוטיקה שחייבים לתת מדי פעם, אבל עלינו לדעת כי יותר ממה שהם יכולים להועיל, יכולים הם לקלקל אם לא יהיו במינון הנכון, ועל כן צריכים להוסיף כנגדם הרבה 'ויטמינים' לנפש, שהם מילים של עידוד והתחזקות, והמה צריכים להיות פי כמה וכמה מדברי המוסר, והוראה זו היא לכל אדם ובפרט לחורים ומחנכים שעליהם לשקול את דברי המוסר במשקל של זהב, ולצקת כנגדם הרבה 'ויטמינים' של עידוד וחיזוק.

(ע"פ: 'טיב התורה' - ואתחנן)

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א במספר מיוחד וישיר

באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

ערכוני שיחות: 0534-100024

טיב
ההודעות

יו"ר הוועדה הרווחת: ר' יעקב רבינוביץ | עורך: ש. גולדשטיין

המדרש! שם כבר המתין לו החברותא ללימודם המשותף עד לשעת ערב מאוחרת. - הוא כמעט לא הבחין במרצתו במבולנס החנוה לא הרחק מביתו, ומעלה פצוץ על אלונקה אל המכונית... אמנם מטבעו רגיל הוא כרופא לפנות אל הוירה, להגשת עזרתו להצלחה ורפואה. - אבל במקרה זה לא היו צריכים לו, הכל נראה בשליטה, הפרמדיק התורן נתן טיפול ראשוני טוב, ויצא מיד לדרוכו אל בית החולים, ואילו הרופא דגן המשיך במהירותו אל בית המדרש.

חלפו כמה חודשים, הרופא כבר הספיק לשכוח לגמרי את אותו פציעת אלמוני, והנה ערב אחד מופיע האיש שוב במרפאה, הוא נכנס בתורו אל הפרופסור בשמחה מיוחדת, לחץ את ידו בחביבות רבה, ולפליאתו של הרופא החל מספר: אינני יודע אם כבוד הרופא זוכר אותי, ואת השיחה הקצרה שהיתה בינינו לפני הטיפול הקודם שקיבלתי כאן, זו היתה שיחה קצרה בענייני אמונה... כאשר הרופא ציין באוזניו בטרם פתיחת הטיפול שאיננו אלא שלוחו ועושה דברו של מלך רופא נאמן שבשמים, ואנכי התנגדתי לכך נמרצות, וטענתי שבהיותי אדם ריאלי ומציאותי איני מערב במעשי ענייני אמונה עליונים.

הרופא המהם, שאכן הוא מזכיר לו משהו עמום מאותה שיחה, אבל העיקר שהטיפול עבר בהצלחה! ואני מקווה שהנך חש טוב - הפטיר. אכן, ענה האיש, ברוך ה' (!) אותה בעיה באה על פתרונה בעקבות הטיפול המסור, אבל מיד לאחר סיום הטיפול, כשירדתי אל רכבי שעמד בחנייה הצמודה, פתחתי את דלת תא המטען האחורי של הרכב (בג') כדי להניח שם את ה'זאקט', והנה בהנפית את ידי האוחזות בדלת לסוגרה, פגעתי בטעות הישר בתוך העיניים שלי! התחלפתי בו במקום, דם רב החל ניגר מעיני, באותו רגע ראייתי התרופפה ונטשטשה כמעט לגמרי, ונפילתי ארצה על הכביש מחוסר הכרה!

הרופא נזכר פתאום, שאכן ראה באותו ערב 'אמבולנס' מפנה פצוץ מהכביש, לא קישרתי זאת כלל אליו... וכיצד יצאת מאותה פציעה? - דאג הרופא כל כך.

אה, ברוך השם (!) ענה האיש, כשהתעוררתי מאוחר יותר על המיטה שבחדר הטרומה בבית החולים, מצאתי את עצמי חבוש בתחבושת גדולה על עיניי, והרופא הבחיר לי שש גדול נעשה עימי, כשיצאתי בפציעה חיצונית קלה בלבד, כפסע קטן היה ביני לעיוורון המחולט!

לאחר כמה ימים כששוחררתי לביתי בריא ושלם והרהרתי בכל הקורות אותי, תפסתי מיד בבירור ובמוחש, שעל כפירתי והכחשתי באמונת הבורא באה לי כל זאת! - כאשר תיכף בצאתי מכאן הראו לי בשמים, מי מעניש את חוש הראייה אל תוך עיני האדם... הרגשתי שרוממים לי מלמעלה: אדרבה, באם הינך אדם ריאלי ומציאותי, שאין לו בעולמו אלא מה שענינו ראות ומה שידיו ממשמשות במציאות הגשמית בלבד, הבה נראה כיצד מחזיר אתה חוש ראייה רוחני ושמימי אל תוך עיני בשר מגושמות!

מאז שחררה הכרת אמונה זו לראשי ולליבי אינני מוצא מנוחה בעולמי, המקרה הזה חולל מהפכה סוערת בנפשי זה כמה חודשים! - ועתה אבקשך מאוד, כאשר החילות במצוה, והיית אתה הגורם להצית בי את אור האמונה, על ידי תפילתך הנאמנה, השלם נא את מצוותך, ולמדני דרכי יושר כיצד ואיך חיים על פי אמונה יקרה זו?

הרופא נדהם מנסיבות טיב ההשגחה העליונה, ועל הזכות שנפלה בחלקו בקירוב איש ישראל אל אביו שבשמים! הם קבעו ביניהם פגישה שבועית לתקופה קצרה, כדי ללמוד אט אט את דרך התשובה הישרה, ולאחר מכן השתלם

בלימודיו בסמינר נעלה לחזורים בתשובה.

כיום מנהל הוא חיי תורה ומצוות ביראת ה' טהורה, והקים בית נאמן להשם ולתורתו, לתפארת בעלי התשובה שבישראל!

לפני רבם ומאורם של ישראל מרן הגאון רבי עקיבא איגר זצוק"ל, הגיע איגרת בקשה מעיר אחת, נא ונא להתפלל ולעזר רחמי שמים על האשה החולנית, מרת 'רחל בת אסתר' שתהיה לה רפואה שלמה במהרה.

ענה להם אותו זקן במכתב תשובתו, התפללתי וביקשתי ולא נענית, חוששני שמא יש כאן טעות בשמה של החולנית. תיכף כשהתקבל מכתב התשובה בביתה של החולה, הבריקו מיד מברק חזר, כי אכן מחמת הלחץ טעו בשם, ושמה של החולנית הוא בהיפך 'אסתר בת רחל'. - ואכן תיכף בהגיע המברק לידיי של הצדיק, התפלל בעד רפואתה, ושמע ה' תפילתו, וקמה החולנית הבריאה וגם ניצבה בבריאות איתן לאורך ימים ושנים טובות.

ההסבר בטיב זה המעשה, כי כאשר היה אותו צדיק עומד ומתפלל לפני קונו, היה ממש כמו בן המדבר לפני אביו אוהבו, והיה מרגיש זה במוחו. כמו שנאמר (דברים ד, ז) 'כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כה' אלקינו בכל קראנו אליו'. ותרגם אונקלוס על אתר: 'מן ערב רב די לה אלהא קריב ליה, לקבלא צלותיה בעיון עקתיה כה' אלהא בכל עידן דאנחנא מצלאין קדמוהי'. - ולפיכך כשהרגיש שאין מאוינים לתפילתו, הבין מתוך כך שעל כרחק אין זה השם הנכון.

יש כאן 'תביעה' גדולה גם עלינו, אף אם אין אנו באותם מדרגות נשגבות, מכל מקום כשאנו מתפללים צריכים לחוש ולהרגיש כדון 'עומד לפני המלך'! שאין שום דבר בעולם עכשיו, רק אני והקב"ה נמצאים כאן ולשפוף את הלב לפניו בשיח ערב.

בחור חשוב אחד מבחירי תלמידי ישיבת פונבז' המפוארה,

כסא דנחמיתא

שגורא אל ידידיו ומכובדיה העלה, דגול מרבבה, האי גברא יקרא, אהב למעלה ונחמד למטה, צנוע ומעיל, חי ורב פעלים, הולך תמים ופועל צדק, איש חמדות ורב תבונות, אוהב צדקה וחסד בהצוה לכת, חכם לב יקח מצוות, טוב ומטיב לכל ורחמיז על כל נדכה רוח.

אשר ברחו הגדולה עומד תדיד בכל עת ועונה ומסור בלב ובנפש חפצה ליצן מורס הגה"צ שליט"א וביצן צדק עבור כל קדשי קהלתם והן ומכונן

אלימלך פיישר

הרה"ר' היושב באבל אם קודר בעמק הבכ"א בימי אבילות חורבן בית מקדשנו ותפארתנו על פטירת אמו הצנועה והחסודה, אשה גדולה מנשים באהל תבורך ותהולל

חיה טויבא פיישר

אשת יכלח"טא הגאון רבי עשיר דרב שליט"א בת הגה"ר ר' אשר יאקאב זצ"ל שעבדה חיים לכל חי בכחע פתאום וכרעם ביום בה"ד ביום שלישי פרשת דברים - חזון ער"ה מנחם אב חשפ"ז

מנחם ציון ובונה ידועים הרופא לכל תחלואים הוא ישרה חזון ומרפא אל לבבות נשברות יאמר עלינו מי אבדך והמקום יחם אותך בתוך שאר כל המצאבים על ציון עיד מלכות ומעלה אך טוב וחסד ידפסוה כל ימי חי' ולא ישמע עוד עוד ועבר בגבולם ובגבולות כל בית ישראל עד עולם עד ישיע קול מבשר ואומר עמים הגיע זמן גאולתכם בהפך את הימים האלו לששון ולשמחה בב"א

המשתתפים בצעריך וכחבים וחתמים בדמע

קהילת שבתי בבית ה'

מכון טיב

היה נחשב לכליל המעלות, גם למדן גדול ובעל כישרון מיוחד, גם 'מתמיד' ושקדן, והיה נקרא מן העלויים שבישיבה, תלמיד חכם מצוין שעדי לגדולות. גם בסדרי ההנהגה המידות היה בחור זה בעל מידות טובות ומתוקנות, נעים הליכות ומקבל כל אדם בסבר פנים יפות. ואף במצד משפחתו היה בן למשפחה טובה שבישראל, משפחה חשובה ומיוחסת, ואף ממון לא חסר להם שהיו בעלי יכולת טובה, וכפי שנקרא 'בחור מושלם'!

אולם למרבה הפלא בהגיעו לגיל השידוכים, לא ראה לא ברכה ולא הצלחה, ההצעות נפלו בו אחרי זו, ומשום מה הוא לא הצליח בשום אופן בענין השידוכין. בצר לו פנה אל מרן ראש הישיבה הגאון הצדיק הרב שך זצוק"ל, בעל 'אבי עזרי', והשיח לפניו את מר לבבו, שאינו יודע מדוע הולך לו כל כך קשה בשידוכים, הרי אין בו שום פגם או חיסרון?

אמר לו החפץ חיים, שאת שאלתו, אמר: הזכרת לי מעשה שקרה אצל רבינו החפץ חיים זצוק"ל, כאשר התלונן לפניו בחור אחד על העיכובים הרבים שיש לו בשידוכים, ואינו מצליח למצוא את זיווגו. בחור זה היה גם יחסן גדול בנש"ק [בנן של קדושים] וגם כסף לא חסר שם, ואף על פי כן התעכב שידוכו.

אמר לו החפץ חיים, וכי מי לנו גדול מיצחק אבינו ע"ה, הרי גם הוא היה 'בנש"ק' כליל המעלות, בחור מופלג ומשולם בכל מידה נכונה, אביו אברהם אבינו מגדולי אותו הדור, ואף עשיר גדול בממון ובכל הנצרך, והרי כתב אברהם שטר מתנה על כל אשר לו ליצחק (רש"י בראשית כד, א). - ואף על פי כן לא מצא שידוך טוב עד שהתפלל וביקש והתחנן בדבר לפני השם יתברך, ורק לאחר שהתפלל בדבר נענה וזכה למצוא את זיווגו.

כאשר מפורש בפסוקי פרשת חיי שרה (בראשית כד, סג-סז): 'ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, וישא עיניו וירא והנה גמלים באים וגו', ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאבהק וכו'.

ובמ"ש ה'כלי יקר' על אתר (בראשית כד, סג) וז"ל: 'אף על פי שאברהם ויעקב תקנו גם תפלת שחרית וערבית, מכל מקום לא מצינו שזענו מיד ותיכף, אבל בתפלת מנחה מצינו שיצחק נענה מיד. כי מסתמא התפלל יצחק על הזיווג בעוד היותו אליעזר בדרך, כי על זאת יתפלל כל חסיד לעת מצוא' (תהלים לב, ו) וזו אשה (ברכות ח').

"ולכך הלך להתפלל תפלה זו בשדה, שאם נתן לו ה' השדה המוכן לזריעה ביתר שאת על שאר כל השדות, כמ"ש (בראשית כו, יב) ויורע יצחק בארץ ההיא וימצא מאה שערים, קל וחומר שיתן לו אשה קרקע עולם אשר תוציא זרע טוב וישר בעיני אלהים".

"ומיד כאשר התפלל עליה כתיב (שם כד, סג) וישא עיניו וירא והנה גמלים באים, כי בשעת התפילה היה נותן עיניו למטה, ומיד אחר סיום התפילה נשא עיניו למעלה, וירא כי היה נענה מיד, והנה גמלים באים נושאים את בת זוגו" ע"כ.

מכאן למדנו, סיים החפץ חיים, שבשביל שידוך טוב צריך תפילה! לא מספיק שהבחור טוב ונאה, ומושלם בתורה ובמידות טובות, צריך להתפלל על כך ולבקש מלפני מלך מוזהב הזיווגים, שהוא יתברך ימצא עבורו את השידוך הטוב והנכון עבורו.

שמע הבחור לעצתו של הראש ישיבה שקיבל ממרן החפץ חיים, והחל להרבות בתפילות על מציאת השידוך, ואכן זכה במהרה למצוא את זיווגו הטוב, והעמיד את ביתו הטוב לשם ולתפארת.

ונאחזקתן אל ה'!

קו ההזמנות לכל ספרי 'מכון טיב'

מהדג"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

0733-22-76-09 מתקשרים ☎ מזמינים ☞ מקבלים ללא עלות דמי משלוח!

shivti11@gmail.com

י"ו ל' ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109

יהודי יקרא! את תחזיק טובה לעצמך, הנך מוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. המעוניינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ להדפסת.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173